

E o fetiță năzdrăvană, foarte îndrăgostită de înghețată și de căței.

Mâncarea ei preferată? Pastele cu sos de roșii. Sau goale, adică pastele cu paste.

Personajul ei preferat e Pantera roz.

Activitățile ei preferate: exploratul, pusul de întrebări și scobitul în nas.

Cel mai bun prieten al ei e Micuț, poate îl știți, părinții lui se mai poartă ciudat uneori... Mărunțica e bucuroasă că părinții ei nu se poartă deloc ciudat.

Ea merge la grădiniță de luni până vineri, iar în restul timpului stă cu Mami și cu Tati ai ei, uneori și cu bunicii și alteori cu animalul ei de pluș preferat, un flamingo lung pe nume Tutic.

Doar că într-o dimineață, la grădinița unde merg și ea, și Micuț în fiecare zi, ceva ciudat plutește în aer.

Cu mami de mână, Mărunțica intră în holul grădiniței, unde de obicei o întâmpină Doamna Educatoare. Azi, holul e plin de copii și de părinți care se uită în jur și vorbesc între ei:

- Dar unde o fi Doamna?
- De obicei e deja aici când ajungem...
- Da, ea ne spune bună dimineța, ne ia de mână și ne conduce în clasă.
- Ce ciudat, nici în clasă nu e...

Mărunțica ridică spre mami o pereche de ochi întrebători.

Exact atunci, din fața grădiniței încep să se audă niște plânsete, portiere trântite și multă agitație. Un tătic deschide ușa înceeeet, și curând toată lumea din hol poate vedea

această **scenă**:

Doamna Educatoare aleargă în jurul mașinii oprite, cu un domn elegant și blând după ea. Doamna încearcă să deschidă portiera din față, să se strecoare în mașină, dar domnul nu o lasă. După ce dau roată mașinii de vreo cinci ori, domnul reușește să încuie mașina și o invită pe Doamna să intre în grădiniță. Ea se proptește cu ambele picioare în pământ ca o statuie și strigă:

- Nu vreau la grădinițăaaa!
- Trebuie să mergi, te așteaptă toți copiii! îi zice calm domnul cel drăguț (care probabil e soțul ei, se gândește Mărunțica).
- Nuuu, eu vreau acasă cu tine, te rog, nu mă lăsa aici, meheheheeeeeee!

Lacrimile curg șiroaie pe fața Doamnei, ochii îi sunt roșii, la fel și obrazii. Domnul o ia delicat de braț și o trage spre ușă. Pe măsură ce se apropie de intrare, Doamna plânge și mai tare, iar picioarele ei de statuie sapă o urmă luuuuungă în pământul din grădina de la intrare.

Domnul cel elegant o ia pe sus pe Doamna (ca să nu scoată din pământ toate florile din curte) și o strecoară în hol. Când vede toți părinții și copiii adunați acolo cu privirea la ea, Doamna trage aer în piept, își șterge lacrimile și mucii cu mâneca paltonului și spune:

– Mă scuzați că am întârziat, am visat urât și m-a durut burta de dimineață...

Un ghioooooorț mare se aude de undeva dinspre Doamna. Ups! Doi copii izbucnesc în râs.

Micuț îi zâmbește știrb Doamnei, iar Mărunțica se duce s-o ia de mână. Știe și ea cum e să nu vrei să te dai jos din pat dimineața.

În timp ce Doamna salută copiii, domnul cel blând se strecoară în liniște afară, făcând semn de rămas bun celor din hol. Înainte să închidă ușa după el, îi spune Doamnei cu mare viteză:

– PleclaserVICIUVINSĂTEIAULAORA5CADEFIECAR-
redatăpromitpaaadistracțieplăcutăcuprietenii-
tăăăăi!

Și dus a fost. Doamna se repede **disperată** spre ușă, dar e prea târziu. Gata, e la grădiniță, împreună cu copiii, care deja și-au pus papuceii de interior și sunt pregătiți să intre în sală.

Doamna mai suspină de trei ori și își dă și ea jos paltonul. Moment în care părinții și copiii din hol rămân iar cu gura căscată!

